

[Finansministeren.]

sted her i landet i de sidste år. I hvilken grad den har påvirket vor valutas stilling, er jo meget svært at sige. Her beror jo alt også på den holdning, vi selv indtager, den politik, vi fører.

Når det ærede medlem gættede på, at årsagen til, at vi ventede noget med at indkalde Marshalludvalgene, var, at vi ventede på besked „derovrefra“, som han sagde, så må jeg bedrøve ham med, at denne gisning er forkert. Der var ikke nogen besked, vi ventede på fra noget fremmed sted. Den eneste grund til at vi ventede, var, som jeg har sagt tidligere under disse forhandlinger, at vi ville se, hvordan det gik med den øvrige økonomiske politik, før vi tog endelig stilling til dette forholdsvis vidtrækkende spørgsmål.

Endelig skal jeg sige til det ærede medlem hr. P. M. Dam, der efterlyste en udtalelse om Færøernes andel i Marshallhjælpen, at jeg kun kan henvise til de forhandlinger, der har været ført om Færøernes økonomiske politik og Danmarks støtte hertil i den dansk-færøske kommission, der har arbejdet under fiskeriministerens ledelse. Af konkrete resultater kan jeg bl. a. påvise Sjøvinnubankens rekonstruktion og de 4 mill. kr., som ved den lejlighed blev stillet til rådighed af den danske stat til udrustningslån. Det var jo tanken, at dette skulle gå over til at blive en mere varig finansiering af Marshallmidlerne.

Det ærede medlem talte om Færøernes interesser på det spanske og italienske marked. Jeg ved også, at disse interesser er betydelige, og det er vist ikke uberettiget at understrege, at Danmark også handelspolitisk har bragt betydelige ofre for at sikre Færøernes stilling på disse og andre markeder:

H. C. Hansen: Det skal af gode grunde blive kort.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til den højtærede statsminister, hvis udtalelser her nok må siges at ligge på en, skal vi sige bred, almindelig linie. Der var vel ting deri, som man under gunstigere diskussionsvilkår kunne have fornøjelse af at diskutere, men jeg synes ikke i aften.

Jeg har taget ordet af en bestemt grund, nemlig den, at den højtærede finansminister nu erklærer, at konsekvensen af det, der er vedtaget på det økonomiske område her i rigsdagen på hans egen foranledning, er, at der nu må blive tale om en strammere kreditpolitik og en højere

rente. Jeg vil på det mest alvorlige advare den højtærede finansminister mod at indlade sig herpå. Såvidt jeg kan se, har den højtærede finansminister stort set pengemæssigt, indkomstmæssigt, fået gennemført, hvad han har stillet forslag om her i tinget. Han har mistet nogle få millioner kroner på forbrugsafgifterne, men da de konservative i udvalget havde stillet forslag om dækning heraf og vi havde erklæret, at det ville vi være med til sagligt at overveje, mente finansministeren ikke, at han kunne få noget i den retning igenem i sit eget parti. Han har selv givet afkald. Jeg vil på mit partis vegne ganske klart sige, at en yderligere stramning af kreditpolitikken, en yderligere forhøjelse af renten vil vi betragte som en farlig politik for de danske beskæftigelsesmæssige og erhvervsmæssige interesser. Vi vil for vort vedkommende med den allerstørste opmærksomhed følge, hvad der på dette punkt måtte blive iværksat administrativt fra regeringens side, og vi vil også i givet fald være parate til at give vore synspunkter udtryk overfor regeringen og rigsdagen, hvis vi finder, at en sådan politik føres på en måde, som vi må anse for ikke forsvarlig. Jeg siger dette ganske alvorligt som en advarsel til den højtærede minister.

Bertel Dahlgaard: Må jeg i tilslutning til det ærede medlem hr. H. C. Hansen sige, at jeg har lagt mærke til, at hver gang den højtærede finansminister ikke kan få sin vilje på et eller andet område, truer han med kreditpolitikken. Jeg vil tilråde den højtærede finansminister at holde op med det og gå lidt mere stille med dørene på det område, ellers kunne der hælde ham noget menneskeligt endda, og det ville jo være kedeligt.

Må jeg i anledning af den kritik, den højtærede minister rettede mod det radikale venstre for manglende sparsommelighed, i hvilken forbindelse ministeren nævnte vejpengene, hvor det radikale venstre har foreslået 8 mill. kr. mere end ministerens eget parti... (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det var 15!)... Nej, det er en misforståelse. Venstres medlemmer mødte i finansudvalget og fremsatte ønske om 95 millioner... (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: De foreslog 110, det endte med 103!)... Jeg tror, at de penge, det radikale parti på den måde har været med til at give ud til kommunerne til vejarbejder, er betydeligt bedre anvendt i relation til landets økonomi end de ølpenge,